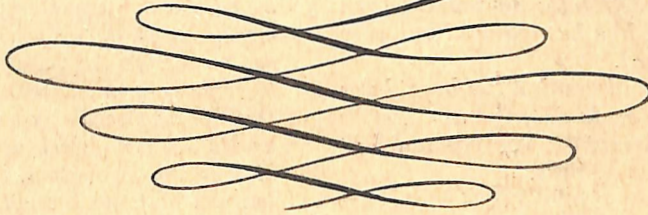


van Mens tot Mens



Orgaan van de Vereniging voor Maatschappelijk Werk op Humanistische grondslag „Humanitas” onder redactie van T. van Grootheest en C. M. Swiebel. Administratie-adres: **J. W. Brouwersstraat 16, Amsterdam-Z.**

1.641.214

Het cijfer dat u hierboven ziet staan geeft het aantal Nederlanders weer, dat bij de volkstelling in 1947 opgaf, niet tot een kerkgenootschap te behoren. Daaronder waren 943.280 volwassenen. Laten we deze cijfers, die natuurlijk alweer verouderd zijn, eens goed in ons hoofd prenten. Het eerste geeft nl. het aantal Nederlanders aan waarvoor wij met onze vereniging werkzaam willen zijn, het tweede het ledental, dat wij maximaal zouden kunnen bereiken. Het spreekt vanzelf, (gelukkig maar), dat die één miljoen zeshonderdeenveertigduizend tweehonderdveertien Nederlanders niet allen de bemoeiing van onze vereniging van node hebben. Maar het is wel overduidelijk, dat wij op het ogenblik niet in staat zijn om de hulp te bieden, die wél nodig is. Zouden er b.v. onder die bijna 950.000 volwassenen niet ongeveer 300.000 huisvrouwen schuil gaan en zou het te oppervlakkig zijn om te veronderstellen, dat daarvan regelmatig 1 % of wel 3000, ziek zijn? Heeft Humanitas thans 3000 gezinsverzorgsters in dienst die in de gezinnen dan hulp kunnen bieden? Neen, voor zover u het nog niet wist, die heeft Humanitas niet.

Een ander voorbeeld, zouden er onder de 71.544 boven 65-jarigen die buitenkerkelijk zijn, niet duizenden zijn, die op de een of andere wijze de hulp van Humanitas nodig hebben. En kunnen wij die hulp b.v. bij de huisvesting in voldoende mate verlenen? Nogmaals nee, dat kunnen we niet.

En wilt u er even aan denken, dat er ook nog 730.107 Nederlanders rondartelen onder de eenentwintig en dat het kinderhuis Ellinchem maar plaats biedt aan 38 van dezen. Zonder een schatting te wagen hoe groot de capaciteit van onze gezamenlijke tehuizen wél zou moeten zijn, kunnen we toch aan de hand van deze twee

getallen vaststellen, dat er nog het een en ander moet veranderen.

Zo zouden wij door het noemen van getallen nog wel even door kunnen gaan met het leveren der bewijzen van de onvolgroeidheid van Humanitas, maar waarom zouden we, is het voorgaande niet duidelijk genoeg?

Nu echter de vraag: hoe komt het, dat Humanitas nog niet zover is met de opbouw van zijn organisatie?

We kunnen daar gemakshalve op antwoorden dat dat komt omdat we nog maar 11 jaar bestaan. Jawel, dat is zo, en zeker geen factor om even uit te vlakken maar toch... Laten we eens even dat tweede cijfer bekijken. Negenhonderddrieënveertigduizend tweehonderdtachtig volwassenen. We moeten zeker niet de illusie koesteren dat we die allemaal lid van Humanitas kunnen maken, maar 10 % daarvan is toch zeker binnen onze vereniging te organiseren. M.a.w. honderdduizend buitenkerkelijke Nederlanders moeten toch tot de overtuiging gebracht kunnen worden, dat zij een stukje verantwoordelijkheid op zich dienen te nemen voor hun medemens, jong of oud.

En hoe staat het daarmee? Wel, tot nu toe telt Humanitas ± 11.000 leden, een aantal dat nog ver verwijderd ligt van de genoemde 10 %. Moeten we daarin niet veeleer het antwoord zoeken op de vraag, waarom Humanitas nog niet ver genoeg gevorderd is met de opbouw van haar maatschappelijk werk? De conclusie uit dit alles kan slechts luiden: De toename van het ledental zal in de komende jaren in een versneld tempo dienen plaats te vinden. Dat kan, daar behoeven we heus geen enorme acties voor op touw te zetten of een ingewikkelde en kostbare publiciteitsmachine voor in werking te stellen.

(Vervolg pagina 2)

Zó werft Dordrecht leden!

Het dagelijks bestuur van de afdeling Dordrecht van onze vereniging had zich gedurende de laatste jaren reeds herhaaldelijk afgevraagd hoe het ledental van onze afdeling kon worden opgevoerd.

Dit kon o.i. alleen, als we iemand vonden die bereid was zich geheel bezig te houden met de propaganda, met als voornaamste onderdeel de ledenwinst. We vonden deze man in de persoon van de heer A. Bras.

Meestal is het echter zo, dat zo'n propagandist buiten het bestuur om werkt. Wij waren echter van mening, dat onze propagandist volledig op de hoogte moest zijn met het werk van onze vereniging in de diverse secties. Om dit te bereiken namen we hem op in ons bestuur. De heer Bras werd bestuurslid van onze vereniging met alle rechten van dien. Hierdoor was het hem mogelijk bij gesprekken met de mensen die door hem werden bezocht met de bedoeling hen lid te maken, met kennis van zaken hun vragen te beantwoorden. Een beantwoording, die door de praktijk van het werk werd gedragen, waardoor propagandist en bestuur nooit tegenover elkaar kwamen te staan. Een tweede groot voordeel van deze werkwijze was, dat eventuele bezwaren van mensen om lid te wor-

den in het bestuur besproken konden worden. Ook kwam hij bij zijn huisbezoek gevallen tegen van mensen met moeilijkheden, die ter behandeling werden doorgegeven aan onze sectie Algemeen Maatschappelijk Zorg, sectie bejaardenzorg en kinderbescherming.

De bovengenoemde combinatie bestuur-propaganda werkte dus ook als een waardevolle schakel tussen publiek en afdelingsbestuur.

Intussen heeft de heer Bras anderen bereid gevonden met hem de propaganda te voeren, zodat er nu een aparte sectie in onze afdeling is bijgekomen, nl. de sectie propaganda, waarvan hij nu voorzitter is.

Door op deze wijze te werken is het mogelijk gebleken in het jaar 1955 het ledental te brengen van 166 op 300 en in 1956 zijn er nog 100 bij gewonnen, zodat onze afdeling nu 400 leden telt. Een resultaat waarvoor we onze propagandisten zeer dankbaar zijn:

We laten nu verder de heer Bras zelf aan het woord, die een en ander over de praktijk van de werving zal vertellen.

M. F. MUSTE,
secretaris afd. Dordrecht



Gaarne voldoe ik aan het verzoek van het hoofdbestuur om iets te schrijven over het werven van leden in onze afdeling.

Dit verzoek kwam naar aanleiding van de door onze werkgroep voor propaganda behaalde resultaten, nl. 200 nieuwe leden in ruim één jaar tijds.

De gedachte zou kunnen rijzen, dat dit aantal is bijeengebracht door een groep mensen, doorkneet op het gebied van ledenwerving. Het tegendeel is waar, op één uitzondering na waren wij allen leken op dit gebied en die uitzondering was wel eens voor zijn politieke partij op huisbezoek geweest.

Voordat ik wat ga zeggen over de wijze, waarop bij ons de ledenwerving werd georganiseerd, wil ik eerst even

Dat kan met heel eenvoudige middelen, die een maximum aan resultaat opleveren. Dat zeggen niet wij alleen, doch dat is ook de vaste overtuiging van de heer Bras, uit Dordrecht, die als volkomen vreemde eend in de propaganda-bijt in Dordrecht de ledenwerving ter hand heeft genomen en nu de leiding heeft over het werk van een groepje leden, die ervoor zorgen dat in deze afdeling de winst 6 à 7 leden per week bedraagt. Hoe men daar werkt? Leest u daarvoor het uitgebreide verslag van de heer Bras, dat wij verderop in dit nummer afdrucken. Zou het zo gek zijn als u zich na lezing eens ernstig afvroeg of u ook niet uw steentje tot de uitbreiding van het ledental zoudt kunnen bijdragen? We hoeven ten slotte niet stil te blijven staan bij die 100.000, die andere 850.000 kunnen we er rustig bijnemen.

stilstaan bij een eigenaardige opvatting, die naar ik heb ondervonden, bij velen heerst over ledenwerving en die een grote hinderpaal vormt als je tracht op dit gebied medewerkers te krijgen. Men denkt nl. altijd, dat men hiervoor niet de juiste man is, dat men over een gladde tong moet beschikken, dat men een soort handelsreizigersflair moet bezitten, kortom dat de hele geschiedenis hun niet ligt en dat dit beter door één ander opgeknapt kan worden.

Mensen, die overigens wel doordrongen zijn van de noodzaak van ons werk, zien om bovengenoemde en soortgelijke redenen ervan af daadwerkelijk dit te steunen. Nu is het natuurlijk een afgezaagd gezegde als je beweert, dat indien iedereen op deze wijze reageert, wij geen werkers op dit terrein krijgen. Maar het feit, dat in dit gezegde tot uitdrukking komt, is nog wel zo actueel dat dit onze vereniging op, naar ik schat, een gemiste winst van een duizendtal leden per jaar komt te staan.

Voor de ingewijde is het volgende natuurlijk overbodig, maar voor hem of haar die dit leest en zich op dit gebied verdienstelijk zou kunnen maken, wil ik toch nog even zeggen, *dat leden winnen voor Humanitas niet moeilijk is.*

Voor dit werk hebt u niets anders nodig dan de overtuiging, dat u voor een goede zaak komt en een zo groot mogelijke feitenkennis van de activiteiten van onze vereniging. Dan zal blijken, dat men over het algemeen ermee instemt, dat ons werk de steun van het lidmaatschap verdient, zonder dat daar veel welbespraaktheid aan te pas komt. Het is niet zo, dat u bij de mensen komt om een onbekend artikel aan de man te brengen, want



de naam Humanitas heeft bij uw toehoorder een sympathieke klank, althans bij het systeem dat wij toepassen.

En nu wat betreft de eigenlijke ledenwerving.

Dit wordt gedaan door een permanente werkgroep (of zo men wil sectie) voor propaganda, waarin ik als algemeen afdelingsbestuurslid de schakel vorm tussen dit bestuur en de groep.

De opzet was dus niet een wervingsactie in die zin, dat men gedurende enige tijd met tientallen tegelijk de bevolking bewerkt. Wat trouwens toch niet zou gaan, omdat je daarvoor eenvoudig niet zoveel mensen vindt.

Voorlopig was het nog zo, dat onze afdeling geen mensen en geen adressen had om aan de werving te beginnen. Het is zonder meer duidelijk, dat de waardering voor Humanitas, die men bij de leden in spe kan verwachten, bepalend is voor het nuttig effect van het huisbezoek. Het was daarom, dat wij besloten, dat ik om te beginnen de bestaande leden zou gaan bezoeken om hun te vragen of zij daadwerkelijk aan de ledenwerving willen meedoen en of zij adressen konden verstrekken van bekenden, wier levensovertuiging en maatschappelijke opvattingen met die van onze vereniging strookten. Dit bood verschillende voordelen:

1. versteviging van het contact met de leden;
2. het vinden van medewerkers;
3. het verkrijgen van adressen, waar men bijna zonder uitzondering welwillend tegenover Humanitas staat.

In het begin ging alles vrij traag, wat niet verwonderlijk is, als je voor de taak staat enerzijds met leden te praten, anderzijds de verkregen adressen af te werken voor nieuwe leden en daar tussendoor nog te 'onderhandelen' om medewerkers te krijgen. Niettemin gelukte het mij toch vrij spoedig de eerste medewerker te vinden; toen

ging alles al vlotter. Op dit moment wint onze groep met de ledenwerving per week gemiddeld 6 à 7 leden. Een aantal anderen zorgt voor de regelmatige toevoer van adressen.

Door het contact dat wij met hen hadden, slaagden wij er ook steeds in mensen te vinden, die contributie-inning op zich wilden nemen, want natuurlijk werd ook dat een probleem bij een zo'n grote aanwas van leden. Als propagandamateriaal gebruiken wij de blauwe folder, die velen wel zullen kennen, de jubileumuitgave van 'Humanitas' en enige geschikte uitgaven van 'Van Mens tot Mens'. De folder en '10 jaar Humanitas' zijn naar mijn mening uitstekend, hoewel de laatste wat kostbaar is en het zou dunkt mij wel goed zijn als gezorgd zou kunnen worden voor een uitgave van 'Van Mens tot Mens', speciaal bedoeld voor in- en uitwendige propaganda.

Wij gaan bij een huisbezoek als volgt te werk. Bij ons eerste bezoek wordt altijd de blauwe folder afgegeven als een soort visitekaartje. Bij 'niet thuis' wordt de blauwe folder al of niet vergezeld van een uitgave van 'Van Mens tot Mens' in de brievenbus gedaan.

Kunnen de aspirantleden bij ons eerste bezoek nog niet besluiten of willen zij graag nog wat meer weten, dan geven wij naast de blauwe folder ook nog de jubileumuitgave '10 jaar Humanitas' af, met het verzoek om dit boekje weer terug te mogen ontvangen, als we om antwoord komen. Die kunnen wij dan weer gebruiken, aangezien zij, als gezegd, nogal prijzig zijn en men die 'reclame-dingen' toch weggooit. In geval men er prijs op stelt, kunnen zij natuurlijk behouden worden. Volgens dit schema gaan wij in hoofdzaak te werk waar ieder naar eigen inzicht bij gegeven omstandigheden van kan afwijken.

In beginsel wordt ieder adres door één persoon tegelijk bezocht, dus wij doen het niet in groepjes van twee, zoals men dit vaak ziet. Wij vinden het ten eerste niet fair ten opzichte van de bezochte persoon en ten tweede werpt dit per hoofd minder resultaat af. En ten slotte zal iemand, die principieel tegen is, zich toch niet laten overtuigen, al ga je bij wijze van spreken met tien man. Wij wijken hier alleen vanaf voor nieuwelingen in de groep, die daardoor gelegenheid krijgen om zich in te werken.

Als ik zie, wat hier in Dordrecht met deze eenvoudige middelen door een kleine groep mensen, met vaak beperkte tijd, bereikt kan worden, geloof ik niet, dat het gewaagd is te veronderstellen, dat wanneer men er de moeite voor over heeft, op deze wijze werken voor de meeste afdelingen mogelijk zal zijn. Ten slotte is een groot ledental de onmisbare basis, waarop ons werk moet rusten en zal dus elke afdeling wel een flinke aanwas kunnen gebruiken.

Het is natuurlijk ondoenlijk om in zo'n kort bestek alle factoren tot hun recht te laten komen, zodat u een klaar en duidelijk beeld van het geheel heeft. Mochten er dus voor hen, die zich eventueel ook op het pad der ledenwerving willen begeven nog vragen of vaagheden zijn, dan ben ik gaarne bereid naar mijn vermogen mondeling of schriftelijk van antwoord te dienen.

Voor de Dordtse leden, die hun krachten op hun medeburgers willen beproeven mag ik misschien nog mededelen, dat zij aan het adres van onze secretaris, de heer H. P. Mutse, Lodewijkstraat 18, met open armen zullen worden ontvangen.

ADR. BRAS

Een klein beetje meer mensen

De laatste maanden heeft de regering aan de gemeentebesturen verschillende aanschrijvingen gezonden, welke alle praktisch deze betekenis hebben, dat op nieuw verruiming is gegeven aan enkele onderdelen van de sociale zekerheid. Van de 'gunst' — sfeer armenzorg — komen daardoor in toenemende mate steeds weer nieuwe groepen tot het recht dat het kenmerkende is van de sociale sector. Daar is dan allereerst de landelijke regeling, welke beoogt tegemoet te komen in de financiële moeilijkheden van blinden, die niet of nog niet in staat zijn door arbeid in hun levensonderhoud te voorzien, een en ander met het oogmerk, de maatschappelijke zelfstandigheid van deze blinden zoveel mogelijk te bevorderen.

De regeling biedt de mogelijkheid van een belangrijke financiële bijdrage (60%) vanwege het rijk in de kosten van normatieve uitkeringen voor levensonderhoud en van bijzondere maatschappelijke zorg, voor zover de uitkeringen overeenkomstig de bepalingen van de regeling zijn gedaan. Het rijksaandeel zal ten dele (nl. voor wat aangaat de normatieve uitkeringen voor levensonderhoud) ten laste van het departement van Sociale Zaken en Volksgezondheid komen en voor een ander deel (de kosten van bijzondere maatschappelijke zorg) van het departement van Maatschappelijk Werk.

Voor de toepassing van de regeling worden verstaan onder:

- a. *blinden*: zij, die hun gezichtsvermogen geheel missen of wier gezichtsscherpte, ondanks de hulp van oogglazen, dusdanig beperkt is, dat zij niet zonder bijzondere maatregelen aan het maatschappelijk verkeer kunnen deelnemen;
- b. *kostwinner*: het blinde hoofd van het gezin of, bij gebreke van dien, het blinde gezinslid, indien dat in het onderhoud van het gezin doorgaans het grootste aandeel bijdraagt;
- c. *kostgangers en alleenwonenden*:
 1. ongehuwde, niet bij hun ouder(s) inwonende blinden van 18 jaar en ouder,
 2. ongehuwde, bij hun ouder(s) inwonende blinden van 30 jaar en ouder,
 3. ongehuwde, bij hun ouder(s) inwonende blinden van 18 jaar tot 30 jaar, indien de vader ouder is dan 64 jaar of overleden is,

4. gehuwd geweest zijnde blinden, voor zover zij geen kostwinner zijn,

- d. *thuisinwonenden*: de ongehuwde, bij hun ouder(s) inwonende blinden van 18 tot 30 jaar, voor zover zij geen kostwinner, kostganger of alleenwonende zijn.

De uitkering wordt o.m. gekoppeld aan de bereidheid van de blinde om voor zover hij hiertoe naar het oordeel van het gemeentebestuur in staat kan worden geacht, o.a.:

1. voor hem, door het arbeidsbureau passend geachte arbeid in het normale arbeidsproces te aanvaarden, of
2. gebruik te maken van een hem door het arbeidsbureau geboden gelegenheid tot scholing, her- of omscholing, of
3. passende arbeid in het kader van de sociale werkvoorziening te aanvaarden.

Verder is in de regeling bepaald, welke uitkeringen in elk van de 5 gemeenteklassen zullen gelden, waarbij voorts is aangegeven, boven welk bedrag niet gegaan mag worden.

Buiten beschouwing — dus niet medegerekend — blijven giften van kerkelijke of particuliere zijde en de door of namens het gemeentebestuur of een burgerlijke of gemengde instelling van welgedigtheid verstrekte aanvullende geldelijke of materiële hulp. Ook blijft buiten berekening de hulp, welke een gemeentebestuur kan doen aan de blinde, indien ten gevolge van diens blindheid, de fi-

nanciële omstandigheden van hem en eventueel zijn gezin daartoe aanleiding geven en wel ten behoeve van duidelijk door de aanvrager te omschrijven doeleinden een op het individuele geval afgestemde bijzondere uitkering, voor zover in de gebleken behoefte niet op andere wijze is of kan worden voorzien.

Een andere voorziening betekent verbetering van de overheidszorg voor beeldende kunstenaars. Onder beeldende kunstenaar wordt in de regeling verstaan degene, die op het gebied van de beeldende kunst artistiek scheppend vermogen blijkt te bezitten en voldoende vaktechnisch onderlegd is.

De regeling beoogt kunstenaars, wier inkomsten zodanig zijn verminderd of dreigen te verminderen dat zij zich maatschappelijk niet kunnen handhaven, in de gelegenheid te stellen hun maatschappelijke zelfstandigheid te herkrijgen of te behouden, onder gelijktijdige instandhouding of vergroting van hun bekwaamheid als beeldende kunstenaar.

Tot de regeling worden die kunstenaars toegelaten, die

- a. kostwinner, kostganger of alleenwonend zijn;
- b. zich reeds als kunstenaar maatschappelijk hebben kunnen handhaven;
- c. tijdelijk niet in staat zijn in het onderhoud van zich en eventueel van hun gezin te voorzien;
- d. als beeldende kunstenaar van beroep werkzaam zijn;
- e. de leeftijd van 25 jaar reeds, doch die van 65 jaar nog niet hebben bereikt.

Prijsvraag 1956

Het gaat goed!

Het kan altijd beter!

Heeft u al verkocht?
Nee? Vraag afdelingsbe
U kunt nog

De kunstenaar op wie de regeling van toepassing is, krijgt een opdracht tot:

- het vervaardigen van een kunstwerk of een ontwerp daarvoor, tegen een bepaald honorarium waarin is begrepen een vergoeding voor in het kunstwerk verwerkte materialen;
- het door de kunstenaar inleveren van een of meer door hem vrijelijk gekozen beeldende kunstwerken, met het oog op aanvaarding voor aankoop;
- het verrichten gedurende zekere tijd van bepaalde diensten op het gebied der beeldende kunst tegen betaling van een bepaald wekelijks honorarium alsmede van een vergoeding voor de eventueel daarvoor benodigde materialen;
- een combinatie van het onder a. t.m. c. gestelde.

De uitkeringsduur is verlengd van 26 tot 39 weken. Voorts is in beperkte mate de mogelijkheid geopend om ook aan een beeldende kunstenaar, voor wie een opdracht krachtens de regeling om individuele redenen niet wenselijk wordt geacht, of die een cursus volgt ter ontwikkeling van zijn artistieke capaciteiten, een sociale uitkering toe te kennen.

De nieuwe uitkeringsnorm in de eerste gemeenteklasse bedraagt thans voor kostwinners f 60,—, voor kostgangers en alleenwonenden f 46,—. Tevens is voor bepaalde gevallen de mogelijkheid geopend om aan een beeldende kunstenaar ten behoeve van atelierverhuur e.d. een tegemoetkoming te verlenen.

Verder zijn aan de gemeentebesturen inlichtingen verstrekt over de economische



Ook het levensgeluk der bejaarden heeft veler aandacht: op blz. 6 vindt u een artikel over het congres inzake de Bejaardenzorg.

en sociale regelingen voor hulpverlening aan zelfstandigen. Het betreft hier:

- de Middenstandsborgstellingsfondsen;
- het Borgstellingsfonds voor de landbouw en de Waarborginstituten voor de tuinbouw en
- de gemeenten als uitvoerders van de Sociaal-Economische Voorzieningsregeling voor Zelfstandigen.

Het doel van de borgstellingsfondsen is het bevorderen van de belangen van kleine middenstanders op het terrein van ambacht, detailhandel en dienstverlening, voor zover belanghebbenden als vakkundig, zakelijk onderlegd en betrouwbaar kunnen worden aangemerkt, niet is gebleken, dat zij op andere wijze kunnen worden geholpen en hun ondernemingen naar het oordeel van het fondsbestuur in wezen levensvatbaar zijn.

Ter bereiking van dit doel kunnen de borgstellingsfondsen o.m.:

- zich borgstellen voor de nakoming der verplichtingen, voortvloeiende uit een borgstellingsfondskrediet, aan bovengenoemde zelfstandigen verleend door een geldverstrekende instelling;
- aan hen adviezen geven, in het bijzonder betreffende de bedrijfsvoering en de boekhouding;
- voor hen regelingen treffen met crediteuren en voorts alle bemiddelende handelingen verrichten ter verbetering van hun bedrijven.

Het Borgstellingsfonds voor de landbouw heeft ten doel de produktiviteit in de land- en tuinbouwbedrijven te verbeteren, waarbij de rationalisering der produktie vooropstaat. Het fonds tracht dit doel te bereiken door aan boeren of tuinders borgstelling te verlenen voor geldleningen, welke bestemd zijn voor kapitaalsinvesteringen in de bedrijven (grondverbetering, bouw van bedrijfsopstanden, aankoop van vee, enz.). Dit fonds verstrekt, indien aan de in de regeling omschreven voorwaarden kan worden voldaan, een borgstelling van ten hoogste 50 pct. van het voor de beoogde investering te lenen geld. Een bank of andere kredietinstelling moet bereid zijn aan de boer of tuinder het vereiste bedrag onder garantie van het fonds tegen normale voorwaarden te verstrekken.

Indien nodig kan ook hulp worden geboden krachtens de Sociaal-Economische Voorziening voor Zelfstandigen. Deze regeling heeft ten doel aan zelfstandigen, wier inkomsten zijn verminderd of dreigen te verminderen in een zodanige mate, dat zij zich maatschappelijk niet langer kunnen handhaven en die door de bestaande instituten voor kredietverlening niet of niet voldoende kunnen worden geholpen, van overheidswege bijstand te verlenen tot herstel of handhaving van hun maatschappelijke onafhankelijkheid. De duur van deze periodieke uitkeringen is in de regel niet langer dan 13 weken. Zij kan in bijzondere gevallen met ten hoogste 13 weken worden verlengd en met goedkeuring van de minister nogmaals voor een bepaalde tijdsduur.

M. DE VRIES

en boekje met prijsvraagkaarten

t u dan zo spoedig mogelijk uw
tuur een boekje.

bijna een maand er mee werken!

Congres inzake het bejaardenvraagstuk

De redactie heeft mij verzocht zo spoedig mogelijk, heet van de naald, mijn indrukken neer te schrijven over het congres inzake het Bejaardenvraagstuk, dat op 10 en 11 oktober jl. in het Kurhaus te Scheveningen is gehouden.

Welnu, dit congres werd georganiseerd door het Nederlands Congres voor Openbare Gezondheidsregeling, in samenwerking met de Nederlandse Federatie voor Bejaardenzorg en de Nederlandse Vereniging voor Gerontologie. De bedoeling van de organisatoren was, door een grootse manifestatie, waarvoor de Nederlandse pers geïnteresseerd zou worden, de vraagstukken, die voortvloeien uit de toenemende veroudering van onze bevolking, in het centrum van de openbare belangstelling te plaatsen, om zo een appel te doen op het Nederlandse volk en de overheid om zich van zijn verantwoordelijkheid in deze bewust te worden. De totale sfeer van het congres kan het best getypeerd worden met de woorden van dr. Van Zonneveld, die in zijn samenvatting aan het eind zei dat dit congres beheerst werd door ruim honderd dichtgedrukte bladzijden preadviezen, door negen inleiders en 18 co-referenten en door ongeveer 1300 bezoekers, dit alles samengeperst in 10 uren van hard werken.

Inderdaad is er hard gewerkt, zowel van tevoren bij de voorbereiding, want het congres was uitstekend georganiseerd, als gedurende het congres zelf. Nauwelijks was er tijd beschikbaar om de maaltijden te gebruiken of om even op verhaal te komen. Slechts weinig deelnemers zullen de tijd gehad hebben en zich de

tijd gegund hebben om even bij het mooie herfstweer een blik op de Noordzee te werpen vanaf het terras van het Kurhaus.

Er was op dit congres vrijwel geen gelegenheid om tot gedachtenwisseling te komen, het was ook niet als een werkcongres bedoeld. Wel was er gelukkig hier en daar gelegenheid de stem van de bejaarden zelf te horen en de congresleiding opende hiertoe ook volop de gelegenheid, hoezeer ook het programma gechargeerd was.

In zijn opzet mag dit congres zeker geslaagd genoemd worden. De grote belangstelling die er bleek uit de grote opkomst uit alle delen van ons land, — de grote Kurzaal in Scheveningen was vrijwel geheel gevuld —, bewees wel dat het appel in ons volk weerklank had gevonden en ook de aanwezigheid van enkele ministers persoonlijk getuigde van de belangstelling van de overheid voor het vraagstuk.

In de dagbladders is dan ook grote aandacht aan dit congres gegeven en aldus is het Nederlandse volk wakker geschud voor een van de meest dringende problemen op sociaal gebied, die in de naaste toekomst om een oplossing vragen.

Welbewust is dit congres niet een congres over de bejaardenzorg genoemd, maar een congres inzake het bejaardenvraagstuk. Gedurende het gehele congres is men er zich van bewust geweest dat de bejaardenzorg een urgent probleem is, op welks terrein nog veel gebeuren moet, doch overal door het congres heen klonk de grondtoon dat het probleem van de ouderdom niet een vraagstuk van zorg voor de oude dag alleen is.

Er liggen veel fundamentele vragen aan ten grondslag, vragen over de waarde en waardering van de ouderdom in het geheel van ons bestaan, vragen omtrent de positie van de bejaarde mens in onze samenleving. Elke bejaardenzorg kan slechts tot zijn recht komen en verheven worden uit de neerbuigende sfeer van de zorgende liefdadigheid, indien deze grondvest is op een herwaardering van de ouderdom als een levensperiode, die een eigen intrinsieke waarde kent, waarin de oude mens de mogelijkheid heeft tot de diepste zinvervulling van zijn bestaan te komen en aldus tot de hoogste rijpingsgraad.

Uit het preadvies van prof. Groenman en uit diens inleiding — en dit werd door de co-referenten ook niet in twijfel getrokken — bleek wel dat het probleem van de ouderdom, dat de positie van de oude mens in de samenleving, ten nauwste samenhangt met de structuurwijzigingen, die zich in onze maatschappij voltrekken en dat de problemen zich ook met de wijzigingen van de structuur zullen oplossen, al werd erop gewezen dat het niet alleen de structuurwijzigingen zijn, die de problemen bepalen. Ook ons diepste menszijn is in het geding, doordat de structuurwijzigingen ook de menselijke geest hebben aangetast.

In een schat van doorwerkt materiaal zijn op dit congres vele facetten van het bejaardenprobleem naar voren gekomen, als zodanig was het congres zeer instructief. Oplossingen en antwoorden op de vele vragen werden er meestal niet gegeven, dit was ook niet te verwachten. Veeleer kwam naar voren dat er nog zo vele hiaten in onze kennis zijn, dat we nog zo weinig van de eigenlijke problematiek weten, dat studie dringend gewenst is, studie op allerlei gebied, op het gebied van de gerontologie, als wetenschap van de ouderdom, op het gebied van de geriatrie, de wetenschap van de ziekten van de ouderdom, als ook op het gebied van allerlei deelgebieden, zoals revalidatie, voedingsleer, huisvesting enz. Wat op dit congres opviel was het openhartig zelfverwijt van medische zijde dat de ziekten van de ouderdom tot dusverre bij de medici zo weinig belangstelling hadden genoten tot nadeel van de bejaarden, die ten aanzien van de jeugd en de middelbare leeftijd in dit opzicht een verwaarloosde bevolkingsgroep werden genoemd. Een grote achterstand moet op dit gebied worden ingehaald, waarna men kan verwachten dat nog vele jaren aan onze gemiddelde levensduur zullen worden toegevoegd.

De STICHTING VOOR GEZINSVERZORGING
TE LOOSDRECHT

vraagt voor direct:

een 3e gezinsverzorgster

Salaris volgens Rijksregeling.

Sollicitaties te richten aan mevrouw Vunderink-Menko, Oud-Loosdrechtsedijk 11, Loosdrecht.

Ten aanzien van het vraagstuk van de pensionering, dat met de verlenging van de levensduur samenhangt en dat door de te verwachten automatisering en atomisering in de industrie in de toekomst nog gecompliceerder zal worden, werd gezegd dat dit niet alleen een aspect van inkomstenderving had, doch dat het samenhang met veel diepergaande problemen van isolering en prestigeverlies.

Wat de levensverrijking van bejaarden betreft werd erop gewezen dat de gemiddelde levensduur weliswaar verlengd is, doch dat het nog de vraag is of dit ook steeds een verhoging van het menselijk geluk op de oude dag had meegebracht. Men was er steeds op uit geweest 'years to life' te voegen. In de toekomst zou het erop aankomen 'life to years' te voegen. Door vereenzaming en door doeleloosheid van het bestaan op de oude dag wordt er veel leed geleden, waarvan wij de omvang nog niet kennen, doordat het anoniem leed is. Op dit gebied is nog veel onderzoek te verrichten.

Het is niet de bedoeling in dit kort bestek een vollediger opsomming te geven van wat er alles in het congres naar voren is gekomen. Hier is slechts een greep gedaan naar enkele hoofdproblemen. Degenen die het ernst is met de zorg voor de bejaarde mens zou ik willen aanraden de preadviezen en de handelingen van het congres, die over enige tijd gepubliceerd zullen worden, zelf ter hand te nemen.

Het congres werd beheerst door de grote ernst en omvang van het probleem der toenemende ouderdom, dat alleen door onderlinge samenwerking opgelost kan worden.

De opzet was een appel te doen aan de verantwoordelijkheid en het congres zelf roept nu om daden, daden op het gebied van wetenschappelijk onderzoek, zowel als op het praktische gebied der bejaardenzorg. Het is te hopen dat deze roep ook doorklinkt in de kringen van Humanitas, waar voor de buitenkerkelijke bejaarden nog zo veel werk te verrichten is.

N. d. G.

Opnieuw een 'kwestie-Eindhoven'

Wij behoeven u er niet aan te herinneren, dat in de laatste jaren het gemeentebestuur van Eindhoven heeft geweigerd aan Humanitas een subsidie te verlenen voor het algemeen maatschappelijk werk. U kent waarschijnlijk de argumenten, die tot deze weigering leidden en die in het kort hierop neerkomen:

1. de plaatselijke overheid van Eindhoven baseert zich bij haar beleid op een positief christelijke grondslag en kan er niet toe overgaan subsidie te verlenen aan een organisatie die deze grondslag niet erkent.
2. aan de werkzaamheden van Humanitas bestaat in Eindhoven geen reële behoefte.

Hoe deze redenering in overeenstemming te brengen is met het feit, dat in 1952 en 1953 wel subsidie werd toegekend, is ons — en ook u waarschijnlijk — niet helemaal duidelijk.

Wij brengen een en ander nog even in uw herinnering, omdat dit jaar in Eindhoven de Stichting voor Gezinsverzorging Humanitas is opgericht.

Op 4 juni 1956 heeft het bestuur van deze stichting zich met een brief tot de raad van de gemeente gericht met het verzoek ten behoeve van het gezinsverzorgingswerk, dat door deze stichting op 1 april 1956 was aangevangen, een subsidie te verlenen zoals ook aan het hervormd en katholiek gezinsverzorgingswerk in de gemeente Eindhoven wordt toegekend.

Deze aanvraag is behandeld in de raadszitting van 25 juni jl., waarbij een voorstel in behandeling kwam van KVP-zijde om deze aanvraag ter afdoening in handen te stellen van B. en W., daarbij re-

kening houdende met het feit dat de raad zich reeds eerder had uitgesproken over de kwestie van subsidieverlening aan Humanitas.

Dit voorstel kwam er dus op neer dat B. en W. ook deze subsidie voor de gezinsverzorging in overeenstemming met de wensen van de raad zouden moeten afwijzen.

Dit voorstel behaalde — volgens een verslag in het Eindhovens Dagblad van 26 juni slechts een meerderheid van 3 stemmen.

Een voorstel van de zijde van de PvdA om deze aanvraag aan te houden tot na een discussie buiten het politieke vlak die klaarblijkelijk in het voornemen lag, werd afgewezen.

Ten vervolge hierop ontving het bestuur van de Stichting Humanitas in Eindhoven op 23 augustus 1956 een schrijven van B. en W. van de volgende inhoud: 'Wij hebben de eer u mede te delen, dat de raad dezer gemeente in zijn vergadering van 25 juni jl. heeft besloten uw verzoek van 4 juni jl. om subsidie uit de gemeentekas ter afdoening in handen van ons college te stellen.

Gevolgd gevend aan het verlangen van de raad, hebben wij ons over uw verzoek beraden.

De conclusie van dit beraad is, dat er naar onze mening geen termen aanwezig zijn om subsidiëring van uw stichting te bevorderen.'

Zoals uit dit schrijven van B. en W. blijkt gaan B. en W. niet in op de vraag waarom zij geen termen aanwezig achten tot subsidiëring. Gezien echter de argumentatie die bij vorige gelegenheden, nl. bij de behandeling van de subsidie-aanvraag voor het algemeen maatschappelijk werk naar voren werd gebracht, mogen wij aannemen dat deze ook hier van toepassing is. Echter dient te worden vastgesteld, dat van de twee argumenten, nl. 1 de levensbeschouwelijke bezwaren en 2 het niet bestaan van een behoefte, de tweede bij het gezinsverzorgingswerk automatisch vervalt, aangezien de gemeente slechts hoeft te subsidiëren in de kosten van de werkelijk verleende verzorgingsdagen, m.a.w. nadat de behoefte aan dit werk duidelijk aan de dag is getreden. Dit moet er toe leiden, dat slechts het eerste argument de doorslag heeft gegeven bij de beslissing van het college en dat hier op nog duidelijker wijze dan voorheen tot uitdrukking komt op welke discriminerende wijze het gemeentebestuur van Eindhoven onze vereniging behandelt.

uit de afdelingen



In de afdeling Utrecht is per 1 oktober 1956 aangesteld mej. W. van Seters als maatschappelijk werkster.

In de afdeling Groningen mej. S. Meyer. Deze beiden zullen zich aan het algemeen maatschappelijk werk in deze afdelingen wijden.

In den Haag, Rotterdam en Amsterdam heeft het werk zich eveneens sterk uitgebreid, doch hierop zullen we in een volgend nummer uitvoeriger terugkomen.

Van het centraal bureau

Zoals wij u al eerder meldde heeft de heer J. Blom het centraal bureau verlaten als secretaris van de sectie gezinsvoogdij, werd zijn plaats ingenomen door de heer C. Uitenboogaard en mej. A. M. Schaapman is aan het centraal toegevoegd om die taak van de heer Blom over te nemen, die lag op het gebied van de gezinsverpleging en het kinderruim 'Ellinchem'.



Voor cliënten buiten
Amsterdam vergoeden
wij de totale reiskosten!

Ook de dames willen wij
mee laten profiteren van
onze enorme OPENINGS
AANBIEDINGEN

Naast onze keurcollectie
van de nieuwste creaties
najaars- en wintermantels
geven wij U, bij aankoop
hiervan, een fraaie dito
poplin

REGENMANTEL CADEAU

MANTELS,
in elegante modellen, ge-
heel naar de laatste Parijse
mode

72,50 - 82,50 - 92,50

Regenjassen

volkomen nieuwe modellen.
Het nieuwste dat KOMI U
biedt

47.50, 57.50, 75.-

Het hart van Amsterdam verrijkt door de OPENING van onze vol-
komen vernieuwde zaak! NIEUW is het moderne interieur. NIEUW
zijn de topprestaties uit binnen- en buitenland! NIEUW is onze
bedrijfsleider, een kledingdeskundige met een grondige en jaren-
lange ervaring!

Nog meer dan voorheen zal KOMI de zaak zijn waarvan iedereen
zegt: 'DAAR VIND JE EERSTE KLAS KLEDING VOOR BIL-
LIJKE PRIJZEN!' Komt U daarom zelf de collectie, bestaande
uit louter topprestaties, bezichtigen!

De sortering, afwerking en exclusiviteit van al onze artikelen zal
ieder verbazen en dat deze ondanks de kostbare cadeaus, zo laag
geprijsd zijn IS HET GEHEIM VAN 'KOMI' ALLEEN!

Ten einde aan onze uitzonderlijke prestatie de grootst mogelijke
bekendheid te geven gaat deze OPENING gepaard aan een tot nu
toe ongekende

CADEAU-ACTIE

Iedere koper van een kostuum ontvangt ter kennismaking een bij-
zonder fraaie velours

WINTERJAS CADEAU

terwijl iedere koper van een sportcombinatie of regenjas een fan-
tastisch

HERENMODEPAKKET CADEAU

krijgt, bestaande uit: 1 poplin overhemd (bekend merk) 1 bijp. zelf-
binder en 1 paar nylon sokken.

Kostuums

waarvan elk kostuum een top-
prestatie

98.-, 115.-, 139.-

en hoger
(met 3 jaar garantie)

Sportcombinaties

(colbert en pantalon) zoals U
ze maar zelden ziet!

79.-, 89.-, 109.-

TEL.
35958

Komi

in het hart van Amsterdam, Dam 4-hoek Nieuwendijk

Speciaal ten behoeve van de lezers van ons blad duurt deze campagne t.e.m. 30 november a.s.
Maandags tot 1 uur gesloten